

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Jacques RICHIARDI

Andorra la Vella, vint-i-un de setembre de dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000101/2016 seguida pel presumpte delicte major d'abandó de menors pels titulars de les funcions de guarda, posant en perill la seva vida o salut, contra M. D. R., nascuda el dia 22 d'agost de 1981 a Santiago De Los Caballeros (República Dominicana), filla de Roberto i de Luisa Jackeline, de nacionalitat espanyola, i defensada pel Lletrat Sr. Alfons Clavera Arizti, sent part acusadora el Ministeri Fiscal, representat pel Sr. Ivan Alis Salguero i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS: vers aproximadament les 23.00 hores del dia 16 de desembre de 2015, la processada M. D. R., nascuda en data 22 d'agost de 1981, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, deixà a la seva filla menor L., nascuda en data 7 de març de 2012, dormint en el seu domicili d'Andorra la Vella, per anar a prendre una copa amb una amiga a un bar proper.

Mentre era fora, la petita, de tan sols 3 anys d'edat, es despertà, obrí la porta i sortí al carrer, on vers les 00.34 hores va ser trobada caminant sola i desorientada per l'Av. Meritxell d'Andorra la Vella per H. H. M., taxista de professió, qui avisà el Servei de Policia.

Vers les 02.00 hores del matí M. D. R. retornà al seu domicili, trobant-se sota els efectes de l'alcohol, descobrint l'absència de la seva filla menor, tot just en el moment que arribaren els Agents de Policia.

RESULTANT SEGON: El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius d'un delictes major d'abandó de menors pels titulars de les funcions de guarda, posant en perill la seva vida o salut, tipificat a l'article 167 apartats 2 i 3 del Codi Penal, delictes del que en considera responsable en concepte d'autora la processada M. D. R., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal tot manifestant que no es troben reunits els requisits de les atenuants sol·licitades per la defensa. Demana se li imposi la pena de tres anys de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys i el pagament de les despeses processals causades i sense que hagi lloc a reclamar pel concepte de responsabilitat civil

RESULTANT TERCER: La defensa de l'acusada manifesta el seu acord amb la relació de fets, si bé considera que els mateixos sols constitueixen el delictes de l'article 167 apartat 2 del Codi Penal, negant així que la seva representada hagi posat en perill la vida de la menor. Exposà les circumstàncies personals de l'acusada al moment dels fets que

era en tràmit de separació de la seva parella i amb problemes amb el seu fill adolescent.

Demana a més de l'aplicació de l'atenuant de col·laboració sol·licitada en el seu escrit de qualificació prevista a l'article 29.6 del Codi Penal, l'atenuant d'actuar sota els efectes de l'alcohol de l'apartat 3 del mateix article 29, i sol·licita que la pena a imposar sigui màxim de tres mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de tres anys, afegint al moment de la vista oral que tot això li va suposar un gran ensurt, que no té antecedents i que en l'actualitat gaudeix del suport dels Serveis Socials.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes major d'abandó de menor pel titular de guarda, tipificat a l'article 167.2 del Codi Penal, posat en relació amb l'apartat 3 del mateix article 167, modalitat agreujada, de posar en perill la integritat física del menor.

La prova practicada en les actuacions i singularment la declaració de l'acusada, així com les testificals de la seva companya Sra. L. D. F. D. F., del taxista Sr. H. H. M. i dels Agents Intervinents, posa de manifest la situació d'abandonament o de deixar sola la menor de forma voluntària de la seva part, que era la titular de les funcions de guarda en aquell moment, tal i com ho exigeix l'article 167 i quina conducta, - si bé certament aquest delictes no es pot cometre de forma imprudent i és necessària l'existència de dol-, degut a la naturalesa de l'il·lícit penal no és precis un dol directe, puix és suficient la simple representació del perill que el "deixar de fer" o "el no fer" suposi pel menor, és a dir, cap perfectament configurar el present tipus penal a títol de dol eventual, ja que tenint la possibilitat de buscar una solució adient no ho fa, amb la creença o esperança (falsa) que no li passaria res, doncs la mateixa acusada refereix en relació als fets que "quan s'ha dormit (la nena) mai es desperta", ço que fou aprofitat per sortir de casa una estona encara que sigui poc temps, doncs la possibilitat que un menor tingui un comportament que surti de la lògica entra òbviament dins de la possibilitat com ho demostra precisament la realitat dels fets ocorreguts, quan la petita, menor de tres anys d'edat, es despertà i buscant la mare per la casa surt del domicili i no tan sols al replà sinó de l'edifici,

caminant tota sola pel carrer fins arribat a un punt, gairebé a 200 metres des seu domicili, que fou vista pel taxista Sr. H. H. M. que actuà en conseqüència, protegint la menor del fred, era de nit (0.30 hores), hivern (16 de desembre) i no anava degudament vestida (s'aixecava del llit) i avisà el Servei de Policia, que se'n feu càrrec, no sent fins dues hores després, (02.00 hores del matí) que fou identificada i localitzada la mare de la menor pels agents, precisament quan tot just ella tornava a casa i descobria la seva absència.

El Codi Penal andorrà en el seu article 167 no distingeix entre abandó temporal i definitiu, pel que no es pot fer distinció al respecte i per tant dins del precepte esmentat queda constituït qualsevol tipus d'abandó amb independència de què aquest sigui més o menys prolongat, sempre que tingui rellevància penal, com succeeix precisament en el present cas, que la menor fou trobada tota sola a altes hores de la nit pels carrers d'Andorra la Vella i no sent fins pràcticament dues hores després que la mare de la menor fou localitzada precisament en el moment en què aquesta tornava al seu domicili, trobant-se, segons declaracions dels agents, sota els efectes de l'alcohol i dient-los que tan sols havia marxat a buscar un taxi per la seva amiga.

La prova d'alcoholèmia donà un resultat de 1,39 grams d'alcohol per litre de sang.

CONSIDERANT SEGON: D'aquests il·límits n'és responsable penal en concepte d'autora l'acusada M. D. R., per haver realitzat personalment els fets punibles, tal i com ha estat detallat a l'anterior considerant i de conformitat amb el que disposen els article 20 i 21 del Codi Penal.

CONSIDERANT TERCER: No concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal. No es pot retenir la petició de la seva defensa respecte a l'aplicació de col·laboració amb les autoritats, prevista a l'article 29 paràgraf 6è del Codi Penal, no sent reunits els elements ni tampoc l'atenuant d'actuar sota els efectes de alcohol invocada ja que, d'un costat l'article en qüestió estableix com a possible atenuant el fet d'obrar a causa d'una "addicció" que no ha estat

acreditada i d'altra, que per ser reputada com a atenuant la ingesta ha de tenir una causa fortuïta i involuntària.

No obstant això el Tribunal valorarà, en el marc de l'article 56, les especials circumstàncies personals i familiars de l'acusada, la quina passava per un estat d'angoixa i depressió motivada per les dificultats de la seva relació sentimental (es parla de maltractes) i en tràmit de separació, així com la relació conflictiva que tenia amb el seu fill adolescent, situacions totes elles que s'estan reconduint, sent des aleshores assistida pels Serveis Socials del país, remarcant en aquest punt la presa de consciència efectuada per l'acusada del succeït en les darreres paraules pronunciades per aquesta a la fi del judici oral, "ha comés un error que podria haver costat la vida de la seva filla".

CONSIDERANT QUART: No hi a lloc a efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

CONSIDERANT CINQUÈ: Hagut compte que M. D. R. gaudeix del benefici de justícia gratuïta, segons resolució de data 15 de maig de 2017 obrant en autes, no procedeix efectuar cap pronunciament en matèria de despeses processals.

VIST les disposicions legals aplicables en la causa, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

FALLEM:

Que condemnem M. D. R. com a responsable penalment en concepte d'autora d'un delictes major d'abandó de menor pel titular en funcions de guarda, posant en perill la seva vida o salut del menor, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de DOS ANYS I MIG (2,5) DE PRESÓ CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en quatre anys.

No hi ha lloc a imposar el pagament de les despeses processals causades en gaudir del benefici de justícia gratuïta,

ni a efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

Contra la present resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació, davant del Tribunal de Corts en el termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal,.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.